

Маскарадът в Драмско

Иглика Мишкова

(Резюме)

Въз основа на теренни изследвания в селищата Кали Вриси, Волак и Петруса, Драмско, Северна Гърция, в статията се прави преглед на днешното състояние на маскарада, изпълняван в периода 6–8 януари. Забранен след Втората световна война и възстановен през 60-те години на XX в., маскарадът днес е не само част от културното наследство, но и жива културна практика, в чиито съставни елементи (обредни лица, маски и вербални комуникации) през годините настъпват забележими промени. Освен културна конструкция, отправяща към миналото и обединяваща хетерогенното население в този граничен район, маскарадът ежегодно пресъздава настоящето и атакува злободневни проблеми. Макар и различен във всяко от трите селища, маскарадът навсякъде представлява социален феномен: от традиционен празник той прераства в акт на диахронна презентация на общността, а ролята на маскиран персонаж се възприема от местните не като краткотрайна промяна на идентичността, а като особен статут.

Ключови думи: маскарад; маски; памет; идентичност

Иглика Мишкова

Институт за етнология и фолклористика

с Етнографски музей – БАН

ул. „Московска“, 6А

1000 София, БЪЛГАРИЯ

iglika.mishkova@gmail.com